

کنترل تورم و بهبود وضعیت اقتصادی؛ اولویت مهم دولت‌ها

به زودی سیزدهمین کابینه دولت جمهوری اسلامی ایران به روی کار خواهد آمد و بدون تردید مهم‌ترین دغدغه این دولت نیز همچون دولت‌های قبلی، موضوع اقتصاد خواهد بود و همان‌طور که در رقابت‌های انتخاباتی نیز شاهد بودیم؛ تقریباً کل حاکمیت بر این باور است که باید بر غول بزرگ تورم غلبه کرد تا وضعیت معیشت و اقتصاد خانوار سامان گیرد؛ موضوعی که همواره در رقابت‌های انتخاباتی به‌عنوان مهم‌ترین دغدغه دولت‌ها و جناح‌های سیاسی حاکم بوده است و متأسفانه در کمتر دولتی شاهد تحقق آن بودیم.

چندی پیش با یکی از اقتصاد دانان نامدار کشور، گپی دوستانه در خصوص باور سنتی برخی از ایرانیان به نحس بودن عدد سیزده داشتیم و حتماً شما هم بارها دیده‌اید که برخی از هموطنان حتی پلاک شماره ۱۳ شهرداری را به ۱+۱۲ تغییر می‌دهند تا از بار منفی آن کم کنند اما به قول این دوست عزیز، با فجایع اقتصادی که در دولت دوازدهم برای مردم رخ داد، بعید به نظر می‌رسد هموطنی علاقه‌مند باشد دولت سیزدهم را دولت دوازدهم به علاوه یک بنامد! رشد شدید نقدینگی، پایه پولی، تورم افسار گسیخته، تصمیمات غیر کارشناسی و غیرمسئولانه و انبوهی از خطاهای استراتژیک در سال‌های اخیر شرایطی را برای جامعه فراهم نمود که امیدواری به اصلاح آن بسیار دور از ذهن و باورناپذیر شده است و اصولاً این تصور که یک دولت بزرگ و پرهزینه بتواند چنین اصلاح ساختاری را در یک بازه زمانی چهار ساله به وجود آورد؛ بسیار دور از ذهن می‌نماید.

تزیق پول قدرتمند توسط بانک مرکزی تحت تأثیر مداخلات دولت منشأ تورم در سال‌های اخیر بوده است؛ اتفاقی که به احتمال زیاد در دولت سیزدهم نیز به لحاظ شعارهای انتخاباتی و رویکردهای پوپولیستی باز هم تکرار خواهد شد و دولت رسماً عامل ایجاد این تورم خواهد بود.

مجموع مداخلات دولت در اقتصاد سبب خواهد شد تا بخش خصوصی واقعی نتواند سرمایه‌گذاری مناسبی در تولید داشته باشد و عدم سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در تولید یعنی کوچک شدن سهم این بخش از اقتصاد و بزرگ شدن سهم و نقش دولت در اقتصاد و به تبع آن افزایش مداخلات در اقتصاد کشور به طوری که دولت از نقش حاکمیتی خود به جایگاه مداخله جویانه در اقتصاد تغییر نقش دهد و با برهم زدن معادلات اقتصادی، انگیزه بخش خصوصی برای سرمایه‌گذاری و جلب فرصت‌های سرمایه‌گذاری مشترک با سرمایه‌گذاران خارجی و یا ورود تکنولوژی و دانش به کشور را تضعیف می‌کند و در نتیجه خواهد کوشید تا مشکل تورم خود را با واردات جبران نماید؛ تجربه‌ای که در طول سال‌های گذشته بارها و بارها شاهد آن بوده‌ایم.

متأسفانه بسیاری بر این باورند دولت سیزدهم نیز مسیر اشتباهات گذشته را طی خواهد کرد و برای کنترل تورم و ایجاد رضایت در آحاد جامعه به سمت افزایش واردات کالا از طریق دلارهای نفتی روی خواهد آورد و به جای کنترل تورم از طریق افزایش تولید و تقویت بخش خصوصی به سمت کنترل تورم از طریق فراوانی اجناس وارداتی حرکت خواهد نمود اما در واقع تورم، زمانی کنترل خواهد شد که تولید و بخش خصوصی و سرمایه‌گذاری‌های صنعتی رونق پیدا کند و این مهم نیز زمانی رخ خواهد داد که تولیدکننده بخش خصوصی انگیزه برای سرمایه‌گذاری و تولید داشته باشد.

متأسفانه گرفتاری‌های عدیده تولیدکنندگان در سال‌های اخیر نشان می‌دهد هم‌اکنون انگیزه کافی برای تولید، سرمایه‌گذاری و بازسازی و نوسازی واحدهای تولیدی به شدت کاهش یافته و تداوم این روند برای اقتصاد کشور بسیار خطرناک است. بسیار امیدواریم که دولت جدید به جای انتخاب مسیر ساده و نادرست دولت‌های گذشته به منافع ملی، تولید ملی و تقویت بخش خصوصی بیشتر توجه کند و به جای کنترل تورم و ایجاد رضایت از طریق فراوانی کالاهای وارداتی به رفع موانع و ایجاد فرصت‌های ارزشمند برای سرمایه‌گذاری و تولید داخلی بپردازد.